

Dit is de derde en laatste bijdrage in de miniserie over startende leraren en de omstandigheden waaronder zij hun loopbaan beginnen. In deze laatste serie is Annabelle Onrust aan het woord, een energieke zij-instromer met ambitie.

Opnieuw de klas in

Terugkeren naar een oude liefde

TEKST HANNEKE HALLINK FOTO: MAZIAR POUR SEYF

Voor me zit één brok energie en daadkracht. Ik heb een gesprek met Annabelle Onrust en zij vertelt vol passie over haar carrièreswitch en nieuwe toekomstperspectief in het onderwijs en neemt mij daarbij op sleeptouw. Ze vertelt zo aanstekelijk dat ik mijn best moet doen om bij de les te blijven.

Hoe het allemaal begon

Annabelle had een fijne baan als manager bij een bedrijf in de NT2 wereld. In die hoedanigheid selecteerde en trainde zij docenten voor cursussen in de Nederlandse taal. Ook sloot ze contracten met gemeentes en onderhield ze contacten met scholen voor voortgezet onderwijs. Ze merkte dat er regelmatig

docenten waren die ook in het vo wilden werken en ze onderzocht de mogelijkheden voor bemiddeling.

Op een dag woonde ze een les op een middelbare school bij en dat maakte iets bij haar los. De volgende dag werd ze wakker met het idee 'Ik wil weer terug naar die kinderen.'

In een grijs verleden was Annabelle ooit begonnen aan de lerarenopleiding Nederlands en Maatschappijleer maar was na haar propedeuse van studierichting veranderd. Nu kwam deze oude liefde weer boven drijven. Ze aarzelde niet lang en wat rondvragen binnen haar opgebouwde netwerk leverde een contact op met een school in Zaandam: de VMBO school Compaen. Deze school gaf haar na een kennismakingsgesprek de kans om direct in het nieuwe schooljaar te beginnen als docent Nederlands. Dit is nu tweeënehalf jaar geleden en ze is de school nog steeds diep dankbaar voor deze mogelijkheid.

Starten

Maar hiermee eindigt het verhaal natuurlijk nog niet. Hiermee begint het pas. Annabelle komt in haar eerste jaar direct voor examenklassen te staan en dat was achteraf gezien geen goede start. Naast het lesgeven en orde houden moest zij zich ook bezig houden met de organisatie van de examens en had ze te maken met de stress die dit met zich meebrengt. Dat was te veel van het goede. Na een paar maanden stond het water haar aan de lippen en gaf ze in een gesprek met de schoolleiding aan dat ze een andere plek wilde óf dat ze zou stoppen. De school verleende onmiddellijk haar medewerking en Annabelle kreeg een plek in de onderbouw die veel beter beviel. Doordat de druk van examens wegviel kreeg ze meer ruimte om te leren hoe het is om voor de klas te staan.

Dat eerste jaar heeft ze gebruikt om zo veel mogelijk te leren door te doen. Ze had een begeleider die ze elke week sprak en die met haar het lesprogramma doornam. Daarbuiten kon ze haar begeleider ook altijd aanspreken of vragen stellen. Ook kwam deze begeleider in de klas en konden ze het klassenmanagement bespreken. Zo kon Annabelle na een turbulent begin het schooljaar met plezier afmaken.

In het tweede jaar is zij als zij-instromer aan de lerarenopleiding bij de Hogeschool van Amsterdam begonnen. 'Ik ben dolblij dat ik dat eerste jaar er nog geen opleiding bij hoefde te doen, anders had ik het niet gered,' zegt Annabelle, 'Alleen al het samenstellen van een portfolio ten behoeve van een geschiktheidsverklaring voor zij-instromers is een hele klus en daarbij komt nog het aanvragen van subsidie en regelen van vrijstellingen.' Nu werkt ze vier dagen en gaat zij een dag in de week naar de opleiding. Thuis heeft zij ook twee jonge kinderen. Dat is hard werken en vraagt een goede organisatie, maar als je het gewend bent is het prima te doen. Ze heeft nog steeds steun aan een collega van de vakgroep en krijgt ook begeleiding van een schoolopleider in de school. Als zij-instromer moet ze wel zelf goed aangeven waar ze behoefte aan heeft. Op de opleiding vindt zij ook de intervisiebijeenkomsten met medestudenten heel waardevol.

Voor- en nadelen van de zij-instromer

Ik heb Annabelle slechts twee nadelen horen noemen van het zij-instromer zijn, verder niets dan voordelen. 'Het is jammer dat je als zij-instromer maar op één school werkt, je loopt geen stage op andere scholen en kunt dus niet meemaken hoe zaken daar georganiseerd zijn. Daar ben ik eigenlijk wel nieuwsgierig

naar,' vertelt Annabelle. 'Verder hoorde ik onlangs dat ik geen officieel tweedegraads diploma krijg maar een getuigschrift. Dat is toch raar? Ik doe toch de opleiding? Beetje vreemd dat ze dat niet van te voren vertellen. Ik vraag me bovendien af wat voor gevolgen dat heeft voor een eventuele vervolgopleiding.'

De voordelen zijn in de meerderheid. Zo heeft Annabelle veel profijt van haar ervaring in andere banen. 'Ik doorzie sneller de structuren van een organisatie, ik weet hoe ik me kan aanpassen, ik heb overwicht in oudergesprekken, ik kan gebruik maken van gesprekstechnieken, ik kan goed organiseren en weet wat ik kan inzetten om draagkracht te vinden voor voorstellen. Dit zijn allemaal zaken die ik me in vorig werk eigen hebt gemaakt en die me enorm helpen in het onderwijs. Daardoor neem ik ook makkelijker het initiatief. Zo werk ik nu samen met vakcollega's aan taalgericht vakonderwijs. En ja, natuurlijk moest ik in het begin wennen aan het lesgeven. Het was enorm zwaar, echt heel anders dan lesgeven aan volwassenen. Ook had ik geen benul van vakdidactiek, maar het leuke is dat ik alles wat ik op de opleiding leer meteen kan toepassen in de klas. Daarmee is het voor mij zeer effectief en bovendien verrijkend voor mezelf.'

Nog lang niet uitgeleerd

Nu, tweeënehalf jaar na de start, heeft Annabelle de boel behoorlijk op de rit en geniet ze van alles wat ze bereikt met de leerlingen. 'Ik had het argumenteren met een klas geoefend en deed laatst een debat met ze. Er was een jongen die onverwacht uitblonk, hij kon gewoon heel goed spreken. Andere leerlingen waren onder de indruk en complimenteerden hem. Eentje zei: 'Het lijkt wel of jij een computer in je hoofd hebt.' Dat is toch geweldig, als ze trots zijn op elkaar? Ik merk dat ik dat soort momenten nu bewuster kan creëren. Ik ben naar mijn gevoel meer een geheel met mijn klas. Natuurlijk heb je soms een taaietjes waarbij je het gevoel hebt dat niemand iets geleerd heeft. In het begin bleef dat in mijn hoofd rondzingen, maar nu kan ik dat makkelijker van me af laten glijden.'

'Het leuke is dat ik alles wat ik op de opleiding leer meteen kan toepassen in de klas.'

Annabelle straalt een tomeloos enthousiasme uit en daarnaast ook een flinke portie ambitie. 'Ik wil natuurlijk een hele goede docent worden. Ik wil in alle klassen les kunnen geven, zodat ik zicht heb op de doorlopende leerlijnen en weet wat er in een leerjaar moet gebeuren. Ik wil ook innovatief bezig blijven, leerlingen datgene bijbrengen wat ze nodig hebben in de maatschappij.' Annabelle fantaseert verder: 'Ik wil, denk ik, niet alleen binnen de muren van de school werken, dat zou me benauwen. Misschien wil ik wel meeschrijven aan een methode of een master halen.' Ook financieel zou dit wellicht wat op kunnen leveren, want Annabelle windt er geen doekjes om dat ze voor deze onderwijsdroom een financiële stap terug moest doen. Gelukkig maken het werk, het leren én de flexibele werktijden veel goed. ●

► **Hanneke Hallink is expert themaleren en Nederlands op het IJburg College. Ze is ook coach van startende leraren.**